

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
STALNA SLUŽBA U IVANIĆ-GRADU
10310 Ivanić-Grad, Športska 2

Poslovni broj Pn-36/2026-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Velikoj Gorici, Stalna služba u Ivanić-Gradu po sucu toga suda Jasni Grgurić u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski ured za osiguranje, Martićeva 73, Zagreb, OIB: 38922958547, zastupan po pun. Josipu Mađariću iz OD Mađarić & Lui d.o.o., Zagreb, protiv I. tuženice Nade Borković iz Donje Lomnice – Lukavec, Starogradska ulica 2, OIB: 77453954289, zastupana po pun. Vesni Rogulj, odv. iz Zagreba i III. tuženice Višnje Baraba iz Paljuva, Ulica Vile Velebita 17, OIB: 37399496195, zastupana po pun. Ivanu Šalina, odv. iz Zadra, radi naknade štete, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 15. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i I. tuženice te odsustvu punomoćnika II. tuženice, objavljene 18. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Hrvatski ured za osiguranje, Martićeva 73, Zagreb, OIB: 38922958547 od 19. svibnja 2020. kao neosnovan koji glasi:

„Nalaže se tuženicama NADI BORKOVIĆ, OIB: 77453954289, Starogradska 2, Donja Lomnica, 10 412 Lukavec i VIŠNJI BARABA, OIB:37399496195, Vile Velebita 17, 230312 Paljuv, solidarno isplatiti tužitelju Hrvatskom uredu za osiguranje, OIB: 38922958547, Martićeva 73, Zagreb, iznos od 6.566,90 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na iznos od: - 4.766,08 EUR od 25.08.2016.g.

- 0,77 EUR od 25.08.2018.g.

- 207,38 EUR od 19.09.2015.g.

- 207,38 EUR od 16.01.2016.g.

- 207,38 EUR od 14.04.2017.g.

- 207,38 EUR od 20.05.2017.g.

- 207,38 EUR od 22.07.2017.g.

- 265,45 EUR od 16.09.2017.g.

- 207,38 EUR od 16.12.2017.g.

- 207,38 EUR od 17.03.2018.g.

- 82,94 EUR od 22.09.2018.g. do 31.12.2022.g. po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023.g.do isplate po

stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, kao i da solidarno naknade tužitelju trošak parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.“

II. Odbija se tužitelj Hrvatski ured za osiguranje, Martićeva 73, Zagreb, OIB: 38922958547 sa svojim zahtjevom za plaćanjem troškova ovog parničnog postupka u iznosu od 5.822,63 EUR; kao neosnovanim.

III. Nalaže se tužitelju Hrvatski ured za osiguranje, Martićeva 73, Zagreb, OIB: 38922958547 platiti I. tuženici Nadi Borković iz Donje Lomnice – Lukavec, Starogradska ulica 2, OIB: 77453954289 troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 6.685,75 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućom od 18. rujna 2026.; sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se III. tuženica Višnja Baraba iz Paljuva, Ulica Vile Velebita 17, OIB: 37399496195 sa svojim zahtjevom za naknadu troškova ovog parničnog postupka; kao neosnovanim.

O b r a z l o ž e n j e

1.1. Tužitelj u tužbi od 19. svibnja 2020. navodi kako se dana 05.08.2012.g. između 04,00 i 05,00 sati, na kolniku DC broj 31, 1. dionica, 7. km minus 326,80 metara, između mjesta Mala Buna i Okuje, dogodila prometna nezgoda u kojoj je smrtno stradao mladb. Juraj Mikulin kao putnik na motociklu, u vlasništvu IV-tuženika, a kojim je upravljao prednik I-III. tuženika pok. Josip Borković pod utjecajem alkohola u organizmu u omjeru od 2,67 g/kg, koji je u navedenom štetnom događaju također preminuo. Temeljem rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Velikoj Gorici, posl.br. O-813/12 od dana 28.09.2015.g. nasljednicima iza pok. Josipa Borkovića su proglašeni I-III. tuženici. Motocikl marke Aprilia RSV 1000 R, broj šasije ZD4RRK0006S00719, kojim je prednik tuženika uzrokovao prometnu nezgodu, u vrijeme štetnog događaja bio je u vlasništvu IV-tuženika Zvonimira Borkovića i nije bio osiguran policom obveznog osiguranja od auto odgovornosti, a na istom su se u vrijeme štetnog događaja nalazile nepripadne registarske pločice. Tužitelj pritom pojašnjava kako je vlasnik spornog motocikla bilo trgovačko društvo MOTO MARKET SERVIS d.o.o., koje je brisano iz sudskog registra još 2011.g. i to iz razloga što nije imalo imovine koja je bila dovoljna za provođenje stečajnog postupka. Slijedom navedenog, navodi, kako je očito IV. tuženik kupio predmetni motor od navedenog društva i imao ga u svojem posjedu prije samog štetnog događaja, ali činjenica promjene vlasništva nad motorom nikad nije zabilježena u evidencijama MUP-a jer je motor objavljen još 2006.g. Tužitelj ističe kako je predmetna činjenica vidljiva iz odgovora na tužbu IV. tuženika u postupku koji se vodi između istih stranaka pred

ovim sudom pod posl.br. Pn-109/17 (u kojem IV. tuženik priznaje da je vlasnik motocikla i tvrdi da mu je motocikl praktički ukraden na dan štetnog događaja). IV. tuženik je nakon stečaja trgovačkog društva MOTO MARKET SERVIS d.o.o. imao predmetni motor u svojem samostalnom posjedu i nad njime je ostvarivao vlasnička prava. Sukladno čl. 116. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, vlasništvo pokretne stvari stječe se predajom te stvari stjecatelju u samostalan posjed na temelju valjano očitovane volje dotadašnjega vlasnika usmjerene na to da njegovo vlasništvo prijeđe na stjecatelja, ako zakonom nije određeno drukčije. U konkretnom slučaju upravo je IV. tuženik ostvarivao vlasnička prava na predmetnom motociklu. Navedeno je vidljivo i iz očitovanja IV. tuženika u odgovoru na tužbu, a u kojem IV. tuženik nije osporio svoje vlasništvo nad motorom nego je samo tvrdio kako mu je pok. Juraj Mikulin uzeo ključeve motora bez njegovog znanja. Oštećenici Juraj Mikulin (otac pok. Juraja Mikulina), Ivančica Mikulin (majka pok. Juraja Mikulina), Maja Mikulin (sestra pok. Juraja Mikulina), Anamarija Mikulin (sestra pok. Juraja Mikulina), Natalija Mikulin (sestra pok. Juraja Mikulina), Josip Šurina (djed pok. Juraja Mikulina) i Draga Šurina (baka pok. Juraja Mikulina) su se putem punomoćnika, odvjetnika Ninoslava Pintarića, obratili tužitelju odštetnim zahtjevom potražujući naknadu nastale neimovinske štete u vidu duševnih boli zbog smrti bliske osobe u ukupnom iznosu od 815.000,00 kn, a oštećenik Juraj Mikulin i naknadu materijalne štete u vidu troškova grobnog mjesta, pogreba, pogrebnih usluga, žalobne odjeće i obuće i dr. u ukupnom iznosu od 73.853,04 kn. Tužitelj je proveo postupak obrade štete te je dana 10.05.2013.g. u mirnom postupku oštećenima isplatio nesporni iznos naknade štete u visini od 210.255,91 kn. Osim navedenog iznosa, tužitelj je bio u obvezi isplatiti iznos od 412,50 kn vještaku Robertu Spudiću za obavljenju uslugu izrade prometnog vještačenja na okolnost dinamike nastanka štetnog događaja te iznos od 35,00 kn Općinskom državnom odvjetništvu u Velikog Gorici na ime troškova kopiranja. Tužitelj gore navedene iznose regresno potražuje od ovdje tuženika u postupku koji se vodi pri ovom sudu pod posl.br. Pn-109/17. Budući da oštećenici nisu bili zadovoljni isplaćenim iznosom od 210.255,91 kn na ime naknade štete, isti su putem punomoćnika, protiv ovdje tužitelja, podnijeli tužbu radi naknade štete u iznosu od 221.655,910 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Postupak se vodio pri ovom sudu pod posl.br. Pn-201/15 te su u istom postupku u svojstvu umješaca na strani tuženika (ovdje tužitelja) sudjelovali tuženici. Postupak je okončan sklapanjem sudske nagodbe dana 24.08.2018.g. Temeljem nagodbe, ovdje tužitelj se obvezao isplatiti oštećenima iznos od 15.000,00 kn na ime naknade štete te iznos od 20.910,00 kn na ime troškova zastupanja oštećenika u mirnom postupku. Pritom su stranke utvrdile doprinos pok. Juraja Mikulina nastanku štetnog događaja i štete u omjeru od 70% i to zbog nekorištenja zaštitne kacige i pristanka na vožnju s osobom pod utjecajem alkohola. Nadalje, tužitelj je bio u obvezi isplatiti iznos od 11.562,50 kn Odvjetničkom društvu Mađarić & Lui, na ime troškova zastupanja u predmetu posl.br. Pn-201/15 te predujam za toksikološko vještačenje u iznosu od 2.000,00 kn i sudsku pristojbu za odgovor na tužbu u iznosu od 5,84 kn u predmetu posl.br. Pn-201/15. Predmet tužbenog zahtjeva tužitelja u ovom postupku su iznosi od 15.000,00 kn i 20.910,00 kn isplaćeni oštećenima temeljem sudske nagodbe Općinskog suda u Velikoj Gorici, posl.br. Pn-215/15 od dana 24.08.2018.g., iznos od 11.562,50 kn isplaćen Odvjetničkom društvu Mađarić & Lui na ime troškova zastupanja u predmetu posl.br. Pn-201/15 te iznosi od 2.000,00 kn i od 5,84 kn plaćeni na ime sudskih troškova u predmetu posl.br. Pn-201/15. Iz razloga ekonomičnosti, tužitelj predlaže da se ovaj predmet spoji na ovosudni predmet, posl.br. P-109/17 radi zajedničkog raspravljanja budući da se radi o istim strankama u postupku i istom šetnom

događaju. Pok. Josip Borković je prouzročio nastanak štetnog događaja i štete upravljajući neosiguranim i tehnički nepregledanim vozilom te je temeljem odredaba čl. 29. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu postao regresni dužnik tužitelja. I.-III. tuženici su pravni slijednici pok. Josipa Borkovića temeljem rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Velikoj Gorici, posl.br. O-813/12 od dana 28.09.2015.g. te su stoga sukladno čl. 139. Zakona o nasljeđivanju u obvezi tužitelju solidarno isplatiti utuživane iznose, uvećane za pripadajuće zakonske zatezne kamate i troškove, do visine naslijeđene imovine. Nadalje, IV.-tuženik je vlasnik neosiguranog vozila kojim je uzrokovan predmetni štetni događaj te je stoga također sukladno čl. 29. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu u obvezi solidarno s I.-III. tuženicima tužitelju isplatiti utuživane iznose, uvećane za pripadajuće zakonske zatezne kamate i troškove. U konkretnom slučaju, tuženici su uredno obaviješteni o parnici koja se vodila pred Općinskim sudom u Velikoj Gorici pod posl.br. Pn-201/15, te su imali mogućnost da se u istu uključe u svojstvu umješaka na strani tuženika. Slijedom navedenog, na njih se u ovom postupku primjenjuje tzv. intervencijski efekt, te stoga u ovom regresnom postupku ne mogu tvrditi da navedeni postupak nije pravilno riješen. Budući da su se tuženici oglašili pozivu na platež regresnog duga tužitelju u mirnom postupku, tužitelj je podnio ovu tužbu.

1.2. Tijekom vođenja postupka II. tuženik Josip Borković i IV. tuženik Zvonimir Borković priznali su tužbu i tužbeni zahtjev pa je u odnosu na njih, za isti činjenični i pravni osnov te visinu potraživanja donesena presuda na temelju priznanja pod posl. brojem Pn-25/2020-35 od 14. lipnja 2022., a koja je postala pravomoćna 6.7.2022., a ovršna 22.7.2022. Također je doneseno rješenje o razdvajanju postupka te je isti nastavljen u odnosu na I. tuženicu Nadu Borković i III. tuženicu Višnju Baraba.

1.3. Ujedno se utvrđuje da je tužitelj podneskom od 29. srpnja 2024. uredio tužbeni zahtjev u odnosu na I. i III. tuženicu, a vezano uz promjenu valute u RH.

2.1. I. tuženica u odgovoru na tužbu ističe kako se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja te osporava osnov, kako slijedi. Naime, I. tužena ističe kako ne osporava činjenicu da se tužitelj temeljem nagodbe obvezao isplatiti oštećenima iznos od 15.000,00 kuna, na ime naknade štete u mirnom postupku. Navedeni novčani iznos isplaćen je nasljednicima temeljem članka 29. stavka 1. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, sukladno kojoj oštećena osoba kojoj je šteta nanesena uporabom vozila čiji se vlasnik nije osigurao od automobilske odgovornosti može podnijeti odštetni zahtjev Hrvatskom uredu za osiguranje. I. tužena ističe kako je člankom 23. točkom 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu propisano isključenje iz osiguranja u odnosu na suputnika koji je dragovoljno ušao u neosigurano vozilo kojim je uzrokovana šteta. Pok. Juraj Mikulin, suputnik prednika I. tužene, dragovoljno je prije prometne nesreće ušao u neosigurano motorno vozilo, dok mu je činjenica neosiguranosti vozila bila poznata iz jednostavnog razloga što je predmetno vozilo objavljeno dana 31.10.2006. godine, odnosno 6 godina prije prometne nesreće. Jednako tako, iz iskaza IV-tuženika od dana 27.11.2018. godine u postupku koji se vodi pred ovim sudom pod brojem Pn109/17 proizlazi kako je isti vlasnik još jednog motornog vozila i to skuteru s kojim je svakodnevno upravljao, dok sporni motocikl marke Aprilia nije bio namijenjen vožnji po običnim prometnicama, već je isti imao samo trkaće gume, te ih je IV-tuženik koristio samo za motto-cross utrke, konkretno po trkačkoj stazi na Grobniku slijedom čega je životno logično kako predmetni motocikl nije bio registriran. Konačno iz navedenog iskaza IV-tuženika proizlazi kako je upravo on pok. Juraju Mikulinu rekao kako motocikl nije registriran i da zbog toga s njim svakodnevno ne upravlja. Imajući u vidu da tužitelj prilikom isplate osigurnine uopće nije ispitao da li je činjenica neosiguranosti motornog vozila bila

poznata suputniku, pok. Juraju Mikulinu, I-tužena smatra kako je predmetna osigurnina neosnovano isplaćena, pa je i regresni zahtjev tužitelja u ovoj pravnoj stvari neosnovan u cijelosti. Također, iz Sudske nagodbe od dana 24.08.2018. godine broj Pn-201/2015 razvidno je kako je utvrđen doprinos pok. Juraja Mikulina zbog nekorištenja zaštitne kacige i pristanka na vožnju s osobom pod utjecajem alkohola u omjeru od 70%. Podredno, I. tužena ističe kako je člankom 1069. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima propisana odgovornost vlasnika motornog vozila za štetu koju treće osobe pretrpe u vezi s pogonom motornog vozila. Budući da je motorno vozilo bilo u pogonu prilikom nastanka štetnog događaja riječ je o opasnoj stvari, slijedom čega vlasnik za nastalu štetu odgovora po principu objektivne odgovornosti, odnosno bez obzira na krivnju. I-tužena stoga ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, iz razloga što njen prednik nije bio vlasnik predmetnog motornog vozila koje je korišteno prilikom nastanka prometne nesreće, dok sama činjenica upravljanja neosiguranim vozilom ne podrazumijeva ujedno i odgovornost prednika I. tužene za nastalu štetu, budući da isti nije bio niti neovlašteni korisnik. Nadalje, I. tuženica ističe kako su navodi tužitelja kako je očito da je IV.

tuženik kupio predmetno motorno vozilo od Društva MOTO Market Servis d.o.o. potpuno nejasni i nepotkrijepljeni bilo kakvim dokazima obzirom da je vlasnik predmetnog motornog vozila u trenutku nesreće bila tvrtka MOTO Market Servis d.o.o. za trgovinu i servisiranje vozila iz Požege. Naime, IV-tuženik je u svom iskazu od dana 27.11.2019. godine u postupku koji se vodi pred Naslovnim sudom pod brojem PN-109/17 iskazao kako je predmetno motorno vozilo u vlasništvu tvrtke MOTO Market Servis iz Požege, a kako ga je samo on povremeno koristio, u dogovoru s vlasnikom navedene tvrtke, u zamjenu za neke druge usluge. Konačno, I-tužena ističe kako je nejasno iz kojeg razloga tužitelj potražuje iznos od 20.910,00 na ime troškova mirnog rješenja spora, iznos od 11.562,50 kuna isplaćen odvjetničkom društvu Mađarić & Lui na ime troškova zastupanja u predmetu posl. br. Pn-201/2015, iznos od 2.000,00 kuna i iznos od 5,84 kune a koji su plaćeni na iznos sudskih troškova u predmetu broj Pn-201/2015 obzirom da se predmetni postupak vodio između ovdje tužitelja i oštećenika, a tuženici nisu niti bili stranke u navedenom postupku. i Nastavno svemu prethodno navedenom, I. tužena predlaže sudu da tužitelja odbije sa postavljenim tužbenim zahtjevom kao neosnovanim, uz obvezu istog da I. tuženoj naknadi prouzročeni parnični trošak.

2.2.U odgovoru na tužbu III. tuženica Višnja Baraba navodi da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu jer da nije odgovorna za nastanak i uzrok prometne nesreće, ističe prigovor zastare potraživanja, smatra da je isključivo u ovlasti tužitelja bilo isplatiti obeštećenika, iako je iz zapisnika sudske medicine od 6. kolovoza 2012. godine bilo utvrđeno da je pok. vozač pod utjecajem alkohola pa da stoga tužba i tužbeni zahtjev nije utemeljen. Također se poziva na okolnost da tužitelj nije utvrdio tko i kako i kada je uzeo ključeve od motocikla, tj. da li je imao odobrenje vlasnika za upravljanjem te također da li je suvozač na motociklu znao da je vozač pod utjecajem alkohola. Istaknut je prigovor presuđene stvari, o čemu sud ranije nije vodilo računa. Nastavno, podneskom zaprimljenim prije zaključenja rasprave, ova tuženica navodi da ostaje kod zahtjeva da joj se prizna do sada prouzrokovani parnični trošak od strane tužitelja.

2.3. Po žalbi tužitelja i II. tuženice na trošak, Županijski sud u Rijeci ukinuo je prvostupanjsku presudu ovog suda poslovni broj Pn-63/2022-69 od 5. prosinca 2024. rješenjem broj GŽ-341/2025-6 od 24. ožujka 2026. te predmet vratio na ponovno suđenje. U toj odluci drugostupanjski sud upućuje ovaj sud da je u konkretnom slučaju mjerodavno pravo s obzirom na prigovore tuženica predstavlja odredba čl. 23. st.1.

toč. 3. u vezi s čl. 25.st.2. ZOOP-a i čl. 23. st.1. toč. 5. ZOOP-a pa je potrebno u okviru činjeničnih navoda i dokaznih prijedloga stranaka utvrditi činjenicu da li je pok. Juraju Mikulin bilo poznato da je motocikl neosiguran odnosno da istim upravlja neovlašteni vozač, s time da je teret dokazivanja na tuženicama.

3.1. U toku ponovljenog dokaznog postupka izvršen je uvid i pročitana je iz spisa posl. broj Pn-109/17 presuda od 22. siječnja 2021. (list 222-225) i II. stupanjska odluka od 9. srpnja 2021. (list 250-254) s klauzulom pravomoćnosti, a iz spisa Pn-201/05 nalaz i mišljenje toksikološkog vještaka Zdravka Kovačića od 29.9.2017. (list 146-148) i sudska nagodba od 24. kolovoza 2018. (list 183-184), nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Miše Barića od 3. lipnja 2024. (list 234-238) te nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka dr. Petra Škavića od 3. lipnja 2024. (list 240-243), zapisnik OS u Zadru o zamolbenom saslušanju III. tuženice Višnje Baraba od 2. listopada 2024. (list 262-264) te je saslušana I. tuženica Nada Borković na zapisniku od 4. listopada 2023. (list 206-207).

3.2. Iz iskaza I. tuženice Nade Borković proizlazi da je vozač motocikla pok. Juraj Mikulin jedno vrijeme radio s njezinim suprugom. Tog dana kad je Juraj poginuo suprug joj je govorio kako je prevruće da bi išao automobilom i da mu je to rekao Juraj i da će Juraj uzeti motor, ali ne zna detalje. Ne zna tko je upravljao motorom, tj. da li pok. Juraj ili pok. suprug. Ne zna niti da li je šogor Zvonimir Borković dao ključeve njezinom suprugu ili samo rekao gdje su ključevi od motora. Pok. suprug se je vrlo rijetko vozio tim motorom, a motor je bio predviđen za trke na Grobniku i zato nije bio registriran, a to je bilo poznato svima. Vrlo dobro zna da je to bilo poznato i pok. Juraju jer se raspitivao za moto-trke.

3.3 Iz iskaza III. tuženice Višnje Baraba, majke pok. Josipa Borkovića, proizlazi kako ona nema nikakvih saznanja o tome tko je upravljao motorom, osim da je poginuo njezin sin i mladić po imenu Jurica. Ne zna tko je bio vlasnik motocikla niti posjednik, a niti da li je bio registriran. Ne zna kako su pok. mladići došli do posjeda motocikla, ne zna da li su imali kacige te navodi da nije primila nikakav novac od tužitelja HUO na ime naknade štete zbog smrti sina. Nije joj poznato da li su se pok. sin i pok. Juraj prije poznavali. Odgovara da se njoj plijeni dio plaće na ime štete, u vrijeme prometne nesreće živjela je u Paljuvu.

3.4. Iz kombiniranog nalaza i mišljenja prometnog vještaka ing. Miše Barića i sudsko-medicinskog vještaka Petra Škavića proizlazi da je do ove prometne nesreće došlo na način što je u desnom zavoju polumjera 108m došlo do izlijetanja motocikla kojim je upravljao Josip Borković, trag brzine na početku pronađenog traka vožnje izvan lijevog ruba kolnika iznosila je 95,4 km/h, a brzina je bila ograničena na maksimalno 50 km/h. Nadalje se utvrđuje da je pok. Juraj Mikulin smrtno stradao u prometnoj nesreći kao putnik na motociklu prilikom slijetanja motocikla, uzrok smrti je u uzročno-posljedičnoj vezi s ozljedama zadobivenim u prometnoj nesreći, u trenutku prometne nesreće na glavi nije nosio zaštitnu kacigu. U konkretnom slučaju prilikom slijetanja motocikla i nakon slijetanja došlo je do udara u betonski most pri čemu je Josip Borković glavom udario u betonski most, a putnik Juraj Mikulin preletio tijelo vozača te nakon pada udario glavom o tupo tvrdu podlogu. Vještaci zaključuju kako nije moguće isključiti da bi i u slučaju da je suvozač nosio kacigu u ovom događaju nastupile smrtne posljedice.

3.5. Iz zapisnika o očevidu PP Velika Gorica od 14.9.2012. godine utvrđuje se da su u ovoj prometnoj nesreći s motociklom marke Aprilia RSV vlasništvo MOTO MARKE SERVIS d.o.o. bez naznake da je vozilo osigurano i kod kojeg osiguravajućeg društva, ne spominju se registarske pločice, objavljen 31.10.2006.; osobe koje su u uzročnoj vezi s vozilom i prometnom nesrećom Josip Borković i Juraj Mikulin. Nadalje

se utvrđuje da su uzeti uzorci krvi i mokraće te je utvrđeno da je Josip Borković imao 2,67 g/kg alkohola u krvi i 2,9 u mokraći, a Juraj Mikulin 0,35 g/kg alkohola; bez naznake da li u krvi ili urinu.

4. Temeljem provedenog dokaznog postupka, brižljivom savjesnom ocjenom svakog dokaza zasebno iz svih dokaza zajedno, u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku (N/N 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08 96/08 57/11, 148/ 11, 25/13 i 2 108/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23; u daljnjem tekstu ZPP) kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je uz primjenu pravila o teretu dokazivanja iz čl. 221. a ZPP odlučio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan.

5. Ocjenjujući provedene dokaze sud je dokaznu snagu istih, cijenio dovodeći ih u međusobnu vezu te uz odlučne činjenice koje su tužitelji, s obzirom na osnovu tužbe, bili dužni dokazati jer o njima ovisi odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva, a da je štetu dužan naknaditi tuženik temeljem odredaba iz čl. 12. Zakona o obveznom osiguranju u prometu (Narodne novine br. 151/2005, 36/2009, 75/2009, 76/2013, 152/2014, 155/2023). Sud je odluku temeljio na svim izvedenim dokazima i to kako personalnim, tako i materijalnim te je utvrđeno da se svi dokazi međusobno podudaraju, a osobito pri tom na činjenicama iz Zapisnika o očevidu tj. da na motoru, niti na mjestu prometne nesreće nisu pronađene bilo kakve reg. pločice motora te osobito na iskazu I. tuženice koja izričito navodi da je svima u tom kraju bilo poznato da je to cross motor koji se vozio isključivo po uređenoj trkačkoj stazi za motore Grobnik. Naime, za sve koji imaju bilo kakvih doticaja s motorima te osobito kod mladih osoba, notorno je da je na Grobničkom polju (Grobniku) trkača staza za motore "krosere". Također je nesporno među svjedocima, a što se podudara i a obdukcijским nalazom, da su oba sudionika prometne nesreće noć uoči zajedno pili te je u njihovoj krvi pronađen alkohol utvrđen obdukcijom, a što nedvojbeno upućuje na zaključak i potvrđuje činjenicu da je pok. Juraj Mikulin znao da je pod utjecajem alkohola, kao i pok. Josip Borković obzirom da nedvojbeno proizlazi iz iskaza svjedoka da su nakon popijenog pića krenuli u vožnju s motorom.

6. Među strankama je nesporno da je motociklom koji je bio upisan kao vlasništvo MOTO MARKET SERVIS d.o.o., a nad kojim je proveden stečaj, bio u posjedu i vlasništvu IV. tuženika Zvonimira Borkovića koji je priznao tužbeni zahtjev i u odnosu na kojega je donesena presuda, identičnog tužbenog zahtjeva kao i u odnosu na I. i III. tuženicu u ovom postupku. Također je nesporno da je doista kritične zgode došlo do prometne nesreće 14.9.2012. godine, s motociklom marke Aprilia RSV vlasništvo MOTO MARKE SERVIS d.o.o. bez naznake da je vozilo osigurano i kod kojeg osiguravajućeg društva, objavljenog tj. neregistriranog; osobe koje su u uzročnoj vezi s vozilom i prometnom nesrećom Josip Borković i Juraj Mikulin. Nadalje se utvrđuje da su uzeti uzorci krvi i mokraće pokojnih sudionika nesreće te je utvrđeno da je Josip Borković imao 2,67 g/kg alkohola u krvi i 2,9 g/kg u mokraći. Nesporno je i to da je pok. suvozač Juraj Mikulin uzeo ključeve motora bez znanja vlasnika motora te ih očito dao, uoči nezgode, pok. Juraju Mikulinu, koji je upravljao motociklom u trenutku prometne nesreće.

7. Sve druge okolnosti su sporne, tj. prije svega je sporno da li je osnovan tužbeni zahtjev u odnosu na Nadu Borković i Višnju Baraba obzirom da su Josip Borković i Zvonimir Borković priznali ovaj isti tužbeni zahtjev te je u odnosu na njih donesena pravomoćna presuda. Sporno je da li tužitelj ima pravo potraživati regres od I. i III. tuženice jer su bile pozvane kao umješači u parnici radi naknade štete posl. broj Pn-201/2015 ovog suda u kojoj je zaključena sudska nagodba tj. da li se u odnosu na njih ima primijeniti tzv. intervencijski efekt te da stoga u ovom regresnom postupku

ne mogu tvrditi da navedeni postupak nije pravilno riješen. Također je sporno pitanje zastare potraživanja. Nadalje, pok. Josip Borković je prouzročio nastanak štetnog događaja i štete, ali je sporno da li je znao da je motocikl kojim je upravljao neosiguran i tehnički nepregledan, obzirom da je na motociklu bila registarska pločica (iako nepripadna, a što pok. vozač nije mogao znati) vozilom te da li je stoga temeljem odredaba čl. 29. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu postao regresni dužnik tužitelja. Nadalje je sporno iz kojih razloga je tužitelj kao osiguravatelj isplatio štetu koju regresno potražuje tužbom u ovom postupku, obzirom da je utvrđeno ranije da motocikl nije bio registriran, nije utvrđeno da li je suputnik na motociklu pok. Juraj Mikulin bio pod utjecajem alkohola, također je sporno da li je isti znao ili mogao znati da je vozač motocikla upravljao pod utjecajem alkohola. Osobito je sporna okolnost radi čega je uopće osiguravajuće društvo isplatilo naknadu nematerijalne štete koju ovdje potražuje regresno, obzirom da već iz zapisnika proizlazi da je motocikl bio neregistriran, da je suputnik također bio pod utjecajem alkohola i bez kacige te da je oštećenima isplaćen zahtjev za naknadu štete temeljem sudske nagodbe, a uvidom u spis posl. broj Pn-201/2015 ovog suda utvrđuje se da pri zaključenju sudske nagodbe nisu sudjelovale niti istu potpisale tamo umješaci Višnja Baraba i Nada Borković.

8.1. Temeljem provedenog dokaznog postupka sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan i to iz više pravnih osnova. Prije svega se ističe kako nema zastare, obzirom da se radi regresnom potraživanju po sudskoj nagodbi od 24. kolovoza 2018., a za koje potraživanje zastara nastupa nakon 10 godina. Dakle, utvrđuje se kako je tužitelj temeljem sudske nagodbe broj Pn-201/2015-62 od 24. kolovoza 2018., sastavljene kod Općinskog suda u Velikoj Gorici, zaključio sudsku nagodbu protivno čl. 23. st. 1. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (NN 151/2005, 36/2009, 75/2009, 76/2013, 152/2014, 155/2023 – u daljnjem tekstu ZOOP) jer je nedvojbeno utvrđeno kako je svim osobama u mjestu bilo poznato da je motocikl bio namijenjen za vožnju mototrka na Grobniku te da je bio neregistriran, a ta je okolnost bila notorna i suputniku poznata, koje je bez pitanja i odobrenja vlasnika, uzeo ključeve od motocikla te je takav motocikl (neregistriran i tehnički nepregledan) dao na upravljanje pok. Josipu Borkoviću. Nadalje, nije dokazano niti na bilo koji način utvrđeno da je pok. Juraj znao ili morao znati, obzirom na svoju dob, da je vozač J. Borković bio pod utjecajem alkohola, ali je evidentno da je i pok. Juraj Mikulin također bio pod utjecajem alkohola, a u trenutku prometne nesreće je bio maloljetan pa nije utvrđeno da li je i u kolikoj mjeri bio sposoban objektivno utvrditi stanje u kojem se nalazio vozač. Radi toga, ovdje tužitelj, nema pravo ustati regresnom tužbom protiv nasljednika vozača neregistriranog vozila jer nije imao niti pravnu osnovu isplatiti štetu nasljednicima suputnika temeljem čl. 23. st. 1. toč. 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine br. 151/2005, 36/2009, 75/2009, 76/2013, 152/2014, 155/2023 – u daljnjem tekstu ZOOP). Također je utvrđeno da ne postoji niti razlog radi kojega je isplatio naknadu štete u smislu toč. 3. navedene odredbe, obzirom da je u ovom i u drugim postupcima ostalo sporno da li je suputniku bila poznata okolnost da motociklom upravlja neovlašteni vozač. Osim navedenog, sporne su i odredbe iz čl. 24. st. 1. toč. 4. iz razloga što je iz zapisnika o očevidu bilo upisano da je Juraj Mikulin imao 0,35 g/kg alkohola, ali nije utvrđeno niti dokazano da li isti znao ili mogao znati da je vozač motocikla, kojemu je dao ključeve od istog i dao mu ga na upravljanje; pod utjecajem alkohola. No, neovisno o navedenom, valja naglasiti da ovdje tužitelj, prilikom isplate osigurnine uopće nije ispitao da li je činjenica neosiguranosti motornog vozila bila poznata vozaču tj. pok. Josipu Borkoviću, ali je nesporno utvrđeno da je bila poznata suvozaču Jurici Mikulin, koji je i uzeo ključeve motocikla od svojeg ujaka

i koji je znao da se radi o motociklu namijenjenom za moto-trke te ih je dao, usprkos tome vozaču da upravlja motociklom, ponavlja se kako sud smatra da je predmetna osigurnina neosnovano isplaćena kao što je neosnovano zaključena sudska nagodba od dana 24.08.2018. godine broj Pn-201/2015. Stoga je regresni zahtjev tužitelja u ovoj pravnoj stvari neosnovan u cijelosti, odnosno protivan odredbama iz čl. 23. st. 1. toč. 4., čl. 24. st. 1. toč.3.i čl. 25.st.2. ZOOP jer vlasniku uopće nije bila poznata činjenica da je suputnik uzeo ključeve od vozila i vozilo dao na upravljanje trećoj osobi, ovdje predniku tuženica. Sve navedeno odnosi se i na okolnost prigovora presuđene stvari jer osobe koje su priznale tužbeni zahtjev, tj. Josip Borović i Zvonimir Borković, neovisno o priznanju, su u konkretnom slučaju jedinstveni su parničari sa ovdje tuženicama, u parničnom postupku gdje su priznali tužbeni zahtjev sporne činjenice nisu uopće dokazivane; stoga se njihovo priznanje tužbenog zahtjeva ne može automatizmom preslikati na ovdje tuženice, tim više što sud nije utvrdio postojanje odgovornosti tuženica i obveze po ovom tužbeno zahtjevu.

8.2. Obzirom na sve naprijed izloženo, sud nije utvrdio da postoji obveza ovdje tuženica isplatiti regresne iznose tužitelju, a koje je osiguravajuće društvo, protivno naprijed navedenim odredbama ZOOP, po sudskoj nagodbi kojoj tuženice nisu prisustvovala i koja je donesena na njihovu štetu; isplatiti utužene iznose. Nadalje se utvrđuje da se u odnosu na tuženice, kao umješače u parnici Pn-2017/2015 ne može primijeniti institut tzv. intervencijskog efekta, jer tamo kao umješači nisu sudjelovale u zaključenju sudske nagodbe tj. nisu imale mogućnost podnijeti žalbu, kasnije eventualno reviziju (odluka Vrhovnog suda RH Broj: Rev 671/2021-3).

8.3. Pored navedenog, osobito se ističe okolnost da su ovaj isti tužbeni zahtjev u cijelosti priznali ranije ovdje tuženici Josip Borković i Zvonimir Borković te u odnosu na potpuno isti tužbeni zahtjev i isto potraživanje, tužitelj ima pravomoćnu i ovršnu presudu temeljem koje može naplatiti svoje eventualno potraživanje. U protivnom, ukoliko bi bila donesena potvrđujuća presuda, tužitelji bi imali ovršnu ispravu temeljem koje bi mogli dva puta naplatiti isto potraživanje, a za koje je sud u ovom postupku utvrdio da je neosnovano o protuzakonito.

8.4. Ponovno se posebno obrazlaže i naglašava okolnost da tuženice nisu odgovorne za naknadu ove štete jer je nedvojbeno tijekom dokaznog postupka utvrdio da je mladić koji je bio suputnik na motociklu, tj. pravni prednik ovdje tuženica, znao da motocikl nije registriran za vožnju po prometnicama jer je to bilo notorno za sve u tom kraju, znao je da nema registarsku pločicu te je znao da je vozač motocikla neposredno prije nego su krenuli u vožnju zajedno s njim konzumirao alkohol, dakle, bio u alkoholiziranom stanju. Usprkos svih tih okolnosti isti je pristao na vožnju kao suputnik na motociklu koji nije bio registriran niti uopće podoban za vožnju po prometnicama te je uz to pristao i na vožnju kao suputnik sa vozačem koji je bio pod utjecajem alkohola, a što je isti znao prije nego što su krenuli u zajedničku vožnju. Slijedom izloženog sud utvrđuje kako je dokazano da ovdje tuženice ni po kojoj osnovi ne mogu odgovarati za štetni događaj i štetu koju je prouzročio vozač pok. Josip Borković, a obzirom na okolnosti utvrđene tijekom ovog postupka i saznanja koje je neposredno prije nesreće imao pok. Juraj Mikulin.

9.1. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbama čl. 154. st. 1 ZPP, a isti se sastoje poglavito od troškova zastupanja po stručnom punomoćniku odvjetniku te su isti troškovi odmjereni s obzirom na vrijednost predmeta spora, postavljeni zahtjev za nadoknadu troškova i Tarifom o nagradama i naknadama troškova za rad odvjetnika (NN 142/2012, 103/2014, 118/2014, 107/2015, 37/2022, 126/2022 - dalje: OT), a od 1.1.2024. i Tarifa NN (138/23) imajući na umu da vrijednost

boda iznosi 2,00 EUR i da na sve obavljene radnje odvjetnik ima pravo obračunati pripadajući porez na dodatnu vrijednost.

9.2. Slijedom navedenog, tužitelju je valjalo odbiti u cijelosti zahtjev za naknadu troškova jer je isti u cijelosti parnicu izgubio.

10. I. tuženici valjalo je priznati troškove postupka, kao potrebite za vođenje ove parnice i to trošak sastava odgovora na tužbu, trošak sastava 4 podneska, trošak zastupanja na 9 ročišta, sve uvećano za PDV, kao i trošak sudske pristojbe te dodatno trošak koji je nastao nakon ukidne odluke Županijskog suda, tj. trošak sastava odgovora na žalbu, zastupanja na jednoj raspravi, izbivanja iz pisarnice, a koji trošak je dužan platiti tužitelj, obzirom da su tuženice u cijelosti uspjele u sporu.

11. III. tuženica Višnja Baraba je odbijena sa svojim zahtjevom za plaćanje troškova ovog parničnog postupka u ukinutoj prvostupanjskoj presudi u skladu sa stavom Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. broj Rev-2503/12-2 od 15.1.2013. u kojem je Vrhovni sud zauzeo stav da je stranka koja je postupila protivno odredbi 164. ZPP jer da je temeljem odredaba ZPP i to iz čl. 164. st. 3. stranka dužna staviti zahtjev najkasnije do završetka raspravljanja, da se radi o roku određenom zakonom, a ne sudskom ili paricijskom roku pa da je stoga stranka dužna dostaviti troškovnik najkasnije do zaključenja glavne rasprave na ročištu 24. listopada 2024. Naglašava se da po zaključenju glavne rasprave u ponovljenom postupku nije zatražila trošak.

12. Slijedom naprijed izloženog odlučeno je kao u izreci.

U Ivanić-Gradu 18. rujna 2026.

Sudac:
Jasna Grgurić

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u tri primjerka, u roku 15 dana od dana objave presude, odnosno od dana dostave prijepisa ove presude u slučaju neuredne obavijesti o ročištu na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. ZPP).

1. Presuda nepravomoćna
2. Vidi upisnik Pn
3. DNA:
 - tužitelj po pun. Hrvoju Lui, odv. iz OD Mađarić & Lui
 - I. tuženica po pun. Vesni Rogulj, odv. iz Zagreba
 - III. tuženica po pun. Ivanu Šalina, odv. iz Zadra
4. Sredi spis
5. Kal. 15 dana

Broj zapisa: **9-3088d-5628f**

Kontrolni broj: **0fa61-41c3d-e2da6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Jasna Grgurić, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.